Ч. 277 (10.660). Львів, пятниця 11. грудня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·50 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунія 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
Ціна одного примірника 20 сот.

Крайний час.

За пров діяльного патріотизму.

Недавно тому італійський премієр Беніто Мусоліні звернувся з покликом до італійського народу, взиваючи його до національної складки на сплату заграничних довгів Італії. Бажаючи визволити свою батьківщину від важкого тягару заграничних довгів, бажаючи звільнити свій народ від натиску світотової фінансієри, від залежности від скритих чужоземних сил, Мусоліні своїм зазивом підкреслив, що то можна здійснити тільки власними силами, тільки важким зусиллям всього народу. На ніякі несподіванки, пригожі обставини, чуда і т. и. рахувати не можна. Хто хоче втішатися економічною незалежністю, бути паном і володарем в господарській ділянці, той мусить сам увільнитися від чужинного засилля, мусить власною працею і власними засобами виставити будівлю економічної суверенности. Бо перед господарським поневоленням, як то бачимо на багатьох народах, не хоронить навіть власна державність.

Відзив Мусоліні не пройшов без відгомону. Той поклик був приказом для італійського народу. На протязі двох тижнів багаті, незаможні й найбідніші, всі без винятку зложили на сплату заграничних довгів Італії 5 (пять) міліонів долярів. Коли зважити, що Італія є сильно перенаселеною краiною (125 жителів на 1 км. кв.), що рік-річно десятки тисяч Італійців мусять мандрувати в світ за очі за хлібом, що італійський народ не належить до багатих, то цей прояв наглядного, діяльного патріотизму мусить збудити подив усього світа. І справді, вся европейська преса переповнена статтями й похвалами на адресу італійського народу, який ще незавно кервавився за своє повне обєднання, а тепер всі свої змагання нарружує в боротьбі за економічну волю.

Італія має 38 міл. населення, отже вже в перших двох тижнях кожний член італійського народу, без огляду на вік і пол, зложив на сплату заграничних довгів майже по 15 ам. центів (себ-то 1 зол. 30 сот.).

Так проявляється діяльний, будуючий патріотизм, так його розуміє народ, що хоче жити своїм власним життям. І тим доказує теж, що сильній волі, впертому хотінню, непоборному бажанню ніякі труднощі не можуть стати на перепоні.

А в нас? Як проявляється діяльний патріотизм у нас, що при кожній нагоді деклямуємо про свій патріотизм, про свою любов до батьківщини, що заявляємо готовість скласти на її жертвеннику майно і кров?

Від трьох місяців лунають у нас поклики і заклики, вся преса переповнена статтями, вияснюється на всі лади, що передумовою вдержання при житті єдиного нашого банку — Земельного Банку Гіпотечного — є доповнення його основного капіталу квотою 737.500 зол. до висоти 1 (одного) міліона, одначе ці поклики не мають успіху. Вони пропадають безслідно у глухій темряві нашого життя, губляться немов в якійсь пустині, де взагалі пропало органічне життя. Всі ті, що в святочних хвилях готові пожертвувати „тілом і душею", тут не хотять заризикувати кількома десятками золотих. Виходить з того, що наш діяльний патріотизм згорів, спопелів, або ще не народився.

Прикро признаватися, та ще прикрійше таїти сумну дійсність. З 29.500 акцій по 25 зол., досі — за три місяці — підписано тільки 2.000. І справа — на жаль — не посувається вперед або посувається черепашим кроком, а за те приспішеним ходом наближається кінець грудня. І коли 1. січня 1926 Зем. Банк не викаже повний міліон акційного капіталу, то він буде неминуче закотий, перестане істнувати на довгі-довгі літа єдина українська фінансово-кредитова установа з девізовим й емісійним правом.

На що надіємося? На чудо, на те, що хтось ні з сього, ні з того виратує нас? Алеж приклад Італії доказує, що поза власними силами і власним зусиллям нема иншого ратунку.

Нарікаємо на те, що ми бідні, нещасні, зруйновані. Алеж бідні Італійці до двох тижнів зложили 5 мл. долярів. Чи ми, 7-міліоновий народ тільки в межах Польщі, не можемо до двох тижнів зложити 137.000 долярів на акції Зем. Банку, себто по 2 ам. центи від кожного члена нашої нації?

Можемо, тільки треба мати сильну волю, вперте бажання, непохитну віру у власні сили. Хочемо свободи на всіх ділянках нашого національного життя. Зовсім слушно! Є це бажання кожної живої і житездатної нації, але докажім ту волю і житездатність хоч в одній ділянці, хоч в частині тієї ділянки. Так, тим способом докажім, що і всі инші наші змагання є оправдані, проявім нашу активність.

Кажемо, що наше національне почування є в нас глибоко вкорінене, а тимчасом — от хоч би в справі підписки акцій Зем. Банку — звідусіль чути тільки заміти, докори, часом влучні, а часто безпідставні резонування; а націоналізм, себто сліпа любов до свого, не знає резонування. Є якась потреба, без огляду на її форму, треба її сповнити, не докоряючи й не критикуючи, навіть сліпо, заплющивши очі. Тоді, коли та потреба буде здійснена, прийде час на критику, на реформи, на перебудову, і тоді буде створена основа до тієї перебудови.

Крайний час здати собі з того всього справу, і крайний час діяльно проявити наш патріотизм, крайний час поспішитися всім без винятку з підпискою акцій Зем. Банку, бо тільки три тижні ділить нас від хвилі примусового замкнення підписки.

Нехай же в тих трьох тижнях проявиться наша воля жити й розвиватися та економічно унезалежнитися з такою силою, щоби й ми могли збудити подив наших ворогів і приятелів.

„Дух Льокарна" над Ірляндією.

Полагода затяжного граничного конфлікту між Ірляндією і Ульстером.

Була вже пора забути про комісію для вирівнання кордонів між вільною ірляндською державою і Ульстером. Згадана комісія лишилась немов грізне мементо неполагоджених спірних справ між двома частинами Ірляндії, більше ворожими в деяких моментах, ніж супроти Англії, яка допомогла їм поділитись. В останніх тижнях приходили звістки, що представник вільної ірляндської держави хоче зректись участи у комісії, яка, згідно з умовою, не може видати ніякого рішення без спільної згоди всіх її членів, себто вільної ірляндської держави, Ульстеру та Англії.

Дипльоматичний хист Англійців вийшов переможцем і з цієї заплутаної справи. Минулого тижня йому вдалося добитись повного порозуміння. Розвязано не тільки питання кордонів, але й цілу низку фінансових справ, з одночасною заявою, що і обі частини Ірляндії, і вся Ірляндія та Англія, хотять жити в якнайкращих дружніх взаєминах. 12 стаття попереднього договору передавала обовязок окремій мировій комісії означити кордони між вільною ірляндською державою і Ульстером. 1. стаття нового договору розвязує згідно цю комісію і проголошує її від нині неістнуючою. 2 стаття нового договору звільняє уряд вільної Ір. держави від обовязку нести тягарі державних довгів Британського королівства, а також зобовязань щодо воєнних пенсій. Англійський уряд, з огляду на виїмкові обставини Ірляндії перечеркує її довг 20 міліонів фунтів. За те ірляндська вільна держава зобовязується заплатити англійським підданим відшкодування за втрати злобно спричинені приватним особам та маєтностям, внаслідок революційних виступів на території Ірляндії від 1-го січня 1919 р. Ірляндський уряд згоджується також на такі відшкодування за час від 11. липня 1921 до 12. травня 1923 р.

Найважнійшим і найцікавійшим вислідком цього порозуміння є те, що дотеперішній кордон північної Ірляндії, предмет таких численних конфліктів, лишається, згідно з трома контрагентами, незмінним на майбутнє. Хіба — що є неімовірне — знову всі три держави згодились цей кордон спільно змінити.

Ця розвязка довгого конфлікту домагається ще ратифікації з боку парляментів. Нема сумніву, що і в Дебліні і в Льондоні будуть договір живо критикувати. У Дебліні будуть невдоволені тим, що уряд полишає поважне число південних Ірляндців під владою Бельфастського парляменту, а в Льондоні, що англійський уряд, у час економічної скрути робить такі фінансові полекші Ірляндцям. Та одночасно всі вірять, що здоровий розум візьме верх скрізь. А він каже, що кожний з трьох урядів скине зі себе поважний тягар піддержувати армію для оборони сусіда, а тим самим марево громадянської війни, якої матеріяльні та моральні втрати перевищали всі инші витрати.

І премієр-міністр Ульстеру Крег, який підписував договір і головний делегат вільної ірляндської держави заявили прилюдно своє вдоволення з довершеного порозуміння. По підписанню льокарнських договорів це перша нова ластівка мирних подувів в европейській політиці. Та не хутко Англія дождеться такої щасної розвязки конфліктів з иншими частинами своєї імперії.

По широкому світі.

Англійський парлямент приняв закон про митову охорону британського промислу.

Швайцарія запропонувала Німеччині, Італії та Австрії скасувати візи для вїзду.

У Парижі арештували трьох Англійців, з вищих кол інтелігенції, підозрілих у шпіонажі, покищо невідомо в користь якої держави. Цей арешт є сензацією дня.

Мадярські націоналісти зєдинені у т. зв. „Союзі пробудження Мадярщини" заявили, що не згодяться на скасування „numerus clausus" в університетах і в даним випадку будуть спинювати виклади.

В Італії вийшов урядовий розпорядок, щоби науку релігії у всіх школах вести тільки італійською мовою, без огляду на національність дітей.

Туреччина, на підставі болгарських інформацій, піде на компроміс у справі Моссулу, тому, що в даний мент має великі клопоти з невдоволенням свого населення, внаслідок заведеної турецьким урядом примусової европеїзації вбрання.

У Китаю, у пристані Гонг-Конг комуніст убив китайського генерала Хинг-Шанг-Лінга, відомого ворога большовицького руху.

Red. czas. „Dilo" Pr. 906/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny jak Trybunał prasowy we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść czasopisma „Dilo" Nr. 272 (10.655) z dnia 6. grudnia 1925 r. pod tytułem: „Presa" w ustępach od słów: „Czas" stwierdza [illegible] do końca tego artykułu [illegible] zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) u. [illegible] w dniu 5. grudnia 1925 r. [illegible] w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie [illegible] w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą [illegible] przewidzianą w § 21 ust. druk. z 17. XII. 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 [illegible] grzywnę do 400 zł. p. Lwów dnia 9. grudnia 1925 r.

Hawel.

З українського Закарпаття.

За вирівнання границі з Румунією — Нові посли й сенатори.

Ужгород, 3. грудня 1925.

На днях велися в Букарешті переговори у справі вирівнання границі Закарпаття з Румунією. Українське населення знова ним затрівожене, бо сумний досвід навчив його, що всякі такі переговори кінчаться кожним разом новим обкроюванням і так уже з усіх боків обкроєної автономної території Закарпаття. Не досить, що ще при устійнюванні автономної території 1920 р. віддано величезну полосу краю на поталу Словакам з одного й Румунам з другого боку, що вже двома наворотами прилучувано поодинокі українські оселі до Словаччини — тепер мають ще й границю з Румунією вирівнати коштом Закарпаття.

Справа вирівнання цієї границі тягнеться здавна. Велику агітацію розвели в тому напрямі Румуни, що бажають прилучення цілої Мараморощини, в якій є кілька румунських осель. У звязку з теперішніми переговорами пущено на Закарпатті вістку, що минулого тижня Сигіт був ілюмінований для виявлення радости з приводу прилучення до нього цілої Мараморощини, а румунські газети подають, що Чехословаччина згодилася відступити Мармарош Румунії в заміну за вільну пристань (Констанцу) на побережу Чорного моря. Справа очевидно ще не вирішена, але для нас є поважна причина бити в дзвін тривоги, бо Мараморошина чисто українська земля.

Українські пограничні села по чеськім боці нарікають здавна на те, що мають великі шкоди й недогідности через невідповідне проведення границі, яка перерізала села й хутори, відірвала господарів від загороди й поля, вірних від церкви, дітей від школи, унеможливила там всяку господарську й культурну працю. При тому ще й румунські власти поводяться з нашими людьми не по людськи, а по варварськи. Якби тепер прилучили Марамарош до Румунії, чекав би його такий „рай", як усіх Українців під румунським постолом. Тому ціле населення Закарпаття повинно не тільки протестувати проти торгування українською землею правительствами чеським і румунським, але й домагатися енергічно такого вирівнання границі, щоб українські села зі столицею Сиготом, які тепер по румунськім боці, поєднано назад до автономної території. Таку акцію повинні започаткувати в першу чергу новоибрані посли й сенатори. Український нарід ніколи не зречеться своїх слушних прав до Сиготу і його околиці.

•

Заступництво Закарпаття у Празі на дальших пять літ представляється після оконечного обчислення так: А. Волошин (христ.-народня партія), Я. Нечас (соц. дем.), І. Куртяк (автономна земледільська партія), д-р А. Гагатко (нац. соц.), д-р А. Корлат (мадярсько-німецький бльок), д-р А. Штефан і д-р Ф. Кралік (республиканська земледільська (аграрна) партія), І. Мондок, д-р И. Гаті і Сидоряк (комуністи). Отже разом 10 послів до сойму, з яких комуністи, Корлат і Куртяк належать до опозиції. (На місце Корлата увійде до сойму мабуть д-р Г. Бако, адвокат з Берегова, бо Корлат не має чехословацького горожанства). Сенаторів матиме Закарпаття тільки трьох: Боднара і Рещука (комуністи) і Егрія (мад.-нім. бльок). Всі три — опозиціоністи.

Відчити з українознавства.

Наукове Товариство ім. Шевченка задумало дати в біжучому році ряд відчитів з українознавства, а саме з історії українського письменства і мови, з історії, географії, антропольогії, геольогії та мистецтва України, а побіч цього із словянознавства. Прелєгантами будуть: Д-р К. Студинський, д-р І. Свєнціцький, д-р М. Кордуба, д-р І. Раковський, д-р І. Крипякевич, проф. М. Возняк, проф. І. Огієнко і Юрій Полянський. Перший відчит був намічений на суботу, дня 12. грудня ц. р. Одначе з огляду на те, що дотепер не наспів дозвіл адміністративної влади, відчити почнуться в найблищому тижні.

З українського життя в Америці.

Стрілецька організація.

Філядельфія, 22. листопада 1925.

Від двох літ згадувано в Америці про організацію стрільців з Української Армії, та щойно в останніх місяцях зорганізовано перший Стрілецький Гурток у Філядельфії. Перші кроки у праці Стрілецького Гуртка вказали, що така організація потрібна. З листів, які приходять до організації від стрільців, розкинених по всіх усюдах американської землі, виходить, що у всіх було одно бажання: обєднатися, порозумітися та з новою силою взятися до праці на народньому полі. Серед тяжких відносин еміграційного життя і деякі стрільці почали вже попадати в зневіру, а бачучи загальні невдачі, відсувались від народньої роботи. Тому, почувши стрілецький поклик, вони віджили. В них прийшла нова охота до праці в стрілецькому гурті. А яке це життя, про це найкраще може свідчити оклик одного стрільця по зборах Філядельфського Гуртка: Ій Богу, чоловік знову віджчває серед старої „братії". Не тільки це. Коли збори назначено на годину 7, прибули всі просто з праці, щоб лиш не спізнитися на сходини. І перший раз за мого перебування в Америці збори зачалися точно в означений час.

Стрілецька організація стрінулася з милим привітом не тільки серед стрільців, але взагалі серед нашої американської іміграції. З огляду на поширення організації принято такі організаційні постанови: В місцевости, де найдеться найменше 5 стрільців, має оснуватися Стрілецький Гурток, який стоятиме в звязку з філядельфійським Гуртком. Стрільці, що живуть поодиноко, є просто членами Гуртка в Філядельфії і до нього платять свою членську вкладку і внесок до Української Національної Скарбниці. Поодинокі гуртки пересилають членську вкладку і внесок до Скарбниці гуртом через свій Гурток, задержуючи для себе 25 ц. вкладки на свою адміністрацію. Членська вкладка виносить 1 дол. річно і місячна вкладка до Скарбниці 25 ц.

З поширенням організації виникла потреба скликання стрілецького зїзду, який вирішив би всі організаційні справи та дав відповідь стрілецтва на всі біжучі питання нашого національного життя. Гурток звернувся отже з покликом до всіх стрільців, щоб негайно голосили свій вступ до Гуртка й рівночасно висказували свою думку про потребу **скликання зїзду**. Філядельфійський Гурток рішив, що найкраще було би скликати зїзд з кінцем місяця лютого або березня, та до цього часу перевести повну стрілецьку організацію. Колиб одначе инші гуртки бажали зїзду скорше, то його скличеться після бажання загалу. Крім того Гурток рішив дати аматорську виставу на дохід українських інвалідів у краю, відсвяткувати урочисто день злуки всіх українських земель (22. січня) разом з Січовою Організацією і спільними силами всіх українських філядельфійських товариств, висилати на бажання гуртків своїх рефeрентів, що говоритимуть про наші визвольні змагання, і вкінці візвати всіх стрільців, щоб навязували звязки зі своїми товаришами в старому краю і передавали до Гуртка всі цікавійші вістки, які від них одержать.

г.

За рідну землю.

Економічне віче в Бережанах.

Бережани, дня 5. грудня 1925

В понеділок, дня 30. листопада ц. р. відбулося в Бережанах велике віче в економічних справах, зокрема в справі законопроекту про земельну реформу. Не оглядаючись на сніжну заметіль, явилися відпоручники всіх сіл бережанського повіту; всіх учасників було понад пятьсот. Віче скликано заходами адвоката д-ра Володимира **Бемка**. Відкрив його короткою промовою адвокат д-р Михайло **Західний**. До президії вибрано д-ра Михайла Західного як предсідника, о. Романа **Береста**, пароха в Бишках і Романа **Глушка**, господаря з Лапшина як його заступників. Секретарював студент університету Богдан **Євюк**.

Реферат про земельну реформу виголосив п. Володимир **Целевич**, генеральний секретар УНДО.

В дискусії забирали голос: п. Іван **Герасимович** зі Львова, д-р Західний у справі закупна акцій Земельного Банку і в справі „Сільського Господаря", п. Осип Замощак з Бережан у справі обезпечення в „Дністрі", п. Петро **Березовський** з Бережан у справі сільської кооперації. Господар Роман Глушко з Лапшина вказав на потребу організації селянства.

Ухвалено відомі резолюції в справі земельної реформи, рішено допомогти [illegible] ній Школі, Земельному Банкові, „Ди[illegible]

ІВАН РАКОВСЬКИЙ.

ЗА СИЛУ СОНЦЯ.

Сила сонця? Так, так, вона справді безмежна! Вчені обчислюють, що це могутнє джерело тепла й світла висилає своїми проміннями у всесвітній простір кожної секунди чотири міліони тон своєї сили. Це така сила, що колиб все проміння сонця, замісць розійтись по цілому всесвітньому просторі, звернулось тільки на одну нашу землю, то ця наша нещасна планета в одну мить розігрілась би до червоного жару й негайно перемінилась би в газовоплинну гарячу масу. Ну, щастя, що ці, стільки разів усякими поетами оспівані, сліпучі проміння сонця розсіваються рівномірно по цілому всесвіті, бо колиб не те, то прийшлось би марно загибати, не діждавшись наслідків многонадійної конференції в Льокарно. Але й цей маленький жмуток соняшного проміння, який доходить до нашої землиці, має велитенську силу. Знов обчислено (ах чогож то вже не обчислюють ці вчені!), що колиб ці всі проміння сонця, що розсіваються скрізь по поверхні нашої землі, впали тільки на одно наше українське, себто Чорне море, то воно вмить закипілоб і негайно випарувало так, що ми — мов Ізраїль через Червоне море — могли перейти сухою ногою із Одеси або, коли хочете з Криму до Синопи чи Трапезунту, на протилежному березі Малої Азії.

Така могутня сила нашого сонця! Ця сила огріває поверхню нашої планети і робить її можливою для життя всіх живих сотворінь; вона витворює в ростинах з води й вугілля живу матерію, білковину або плязму і тим самим уможливлює, безпосередньо або посередньо, життя звірят і людей; нерівномірним огріванням поверхні землі й повітря, вона спричинює повставання вітрів, від найніжнійшого леготу до найсильнійшої бурі; вона вкінці спричинює круження води у природі, перемінюючи велитенські кількости води в пару, яка хмарами переноситься з місця на місце та вкінці повертає у виді роси, дощу або снігу на землю, спричинюючи повставання джерел, в яких знову утворюються потічки, ріки і моря. Отгак, колиб сонце перестало світити, або колиб його проміння перестало доходити до нашої планети, тоді вона швидко остигла би цілком, вся вода замінилася би в тверду ледяну скалу, всі ростини, звірята й люде вигинули би, а наша земля перемінилася би в зимну, мертву брилу... Справді, все життя на землі, а тим самим життя цілого людства, враз із його цілою культурою й цивілізацією, всеціло залежне від сили могутнього сонця!

Одначе на всю цю велитенську працю, яку доконує сонце на поверхні нашої землі, зуживається тільки малесенька частиночка його сили; поза тим вона працює марно, без ніякого значіння для чоловіка. Схопити цю могутню силу сонця, звернути її там де слід та ужити на добро і щастя людства, це одна із тих великих мрій, які створила нинішня наука. Цю велику мрію леліяли у своїй душі найбільші знавці й дослідники законів природи, починаючи вже від безсмертного Архімеда, що, як кажуть, хотів при помочі промінів сонця спалити фльоту хижих наїзників Римлян, аж до... до Михайла Різдвянського, цього великого українського вченого, який на основі своїх глибоких студій доходить до розвязки цього многоважного питання, одначе, як це звичайно буває, зустрічається із незрозумінням та недовірям посеред своїх товаришів та цілої суспільности. Та наш вчений, переконаний у слушність своєї справи, стає сміло до важної боротьби за силу сонця, своїм розумом і завзяттям та по багатьох пригодах вкінці побіджує, стаючи добродієм своєї дорогої України і цілого культурного людства. Не знаєте нічого про це або може не вірите цьому? Так прочитайте оповідання д-ра Миколи Чайківського: „За силу Сонця"! Це найновійше оповідання нашого відомого вченого і популяризатора належить до найгарнійших праць цього рода не тільки в нашій, але й заграничній літературі. Написана вона з таким талантом і знанням, що читач зразу захоплюється нею, читає без передишки до кінця і, прочитавши до кінця, мимоволі ставить собі питання: „Чи це мрія, чи правда?". І мимохіть читач повертає наголовну карту та, прочитавши там виразно, що це: „Оповідання з недалекого майбутнього", переконується, що це все була мрія, видумане оповідання, але написане з мистецьким талантом.

Вартість оповідання збільшують ще прегарні малюнки нашого знаменитого мистця Петра Холодного, які одні змушують нас задержатись при читанні, щоби подивляти правдивий артизм і мистецьке виконання. Задля цього згадане оповідання прочитає певно кожний з великим вдоволенням. Та вона є також цінним вкладом у нашу літературу для доростаючої молоді В нинішніх часах тріюмфу брутальної сили й некультурности, в часах доцільного спинювання нашої молоді від джерел науки й культури, коли свідомо, чужими й своїми, впоюється в нашу молодь малоцінення науки, книжечка: „За силу Сонця" переконує молодого читача, що є питання наукові, яких розвязка скриває в собі ущаслівлення цілого людства, що такими ідеям характерна, освічена людина повинна посвятити своє життя, а що найважнійше то те, що культурною працею для свойого рідного народу приносимо рівночасно правдиву користь і цілій культурній людськости. Через це й згадана праця має велику виховну вартість.

Справді, „За силу Сонця" це гарна пожиточна й ідейна книжечка і повинна знайтися обовязково в маленькій книгозбірні нашої доростаючої молоді, як дівчат, так і хлопців.

строї" й перевести по всіх селах організацію „Сільського Господаря".

До повітового комітету оборони землі вибрано д-ра Володимира Банка, д-ра Михайла Завідного, о. Омеляна Коржубу, народа з Сарвичук, Романа Глушка з Лапшина, Панаса Мицаєка з Ричник, Костя Чуторського й Осипа Заношика. По чому відбулася довірочна нарада, на якій вибрано повітовий політичний комітет, що має перевести організацію УНДО.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Експозе мін. Здзєховского.

На засіданні сойму в четвер 10-го грудня мін. Здзєховский виголосить експозе. Заповість у ньому м. и. внесення законів: новелізації закона про зменшення персональних видатків, закона про боротьбу з лихвою, спекуляцією й доріжнею, про карну відповідальність цив. урядовців за надужиття.

Відручне письмо през. Куліджа.

Відручне письмо през. Куліджа до конгресу предкладає зменшення податків і поручає взяти участь у гагськім трибуналі. Успіх льокарнської конференції скріпляє погляд про справедливу політику Злучених Держав не втручатися до європейських справ і оставити розвязку міжнародніх труднощів Европи европейським державам. Розброєння також специфічно европейська справа. Всетаки Зєд. Держави приймуть радо до відома кожню вістку про праці европейських держав для зменшення зброєнь. Але Зєд. Держави не думають брати участи в конференціях розброєння, коли можна буде догадуватися, що їх вислід буде безуспішний. Обмеження зброєнь на суші тепер важнійше як на морі. Коли таке роззброєння признають потрібним, то Зєд. Держави візьмуть участь у світовій конференції. Уряд старатиметься, щоби прийшло до порозуміння з державами, які ще не управильнили своїх довгів у Зєд. Державах.

Тайний договір Туреччини з СРСР.

„Морнінг Пост" повідомляє з Тегерану, що між Туреччиною й СРСР. ідуть переговори в справі тайного договору. Ангорський уряд просить в Москви попертя, колиб Рада Союза Народів видала некорисне для Туреччини рішення в справі Мосуля. Ангорський уряд готов за таке попертя і колиб одержав згоду радянського уряду в справі жадань відносно перської справи й Азербейджану, відступити для СРСР. провінції Карс і Ардаган.

Франц. воєнна рада проти евакуації.

Під проводом Фоша було засідання воєнної ради при участи визначних генералів. Обговорювали справу роззброєння Німеччини і рішили, що надто спішна евакуація окупованих територій створить небезпеку для европейського мира. На запит одного журналіста Фош відповів: Ми мали воєнну раду для забезпеки мира.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашнє число нашого часопису сконфісковано за чотири місця статті „У новій конст[illegible]".

— **Сувора зима.** Перші вістки про великі морози у різних країнах, повторяються. Морози [illegible]

іну як Італія. У Римі було 7-го ц. м. два степені зимна, у Медіолані до 6 степ. (Цельзія), у Венеції та Фльоренції до 3-х, а в Неаполі дві особи замерзли. На Мадярщині — сибірська студінь. У Будапешті 32 степенів зимна, найнижча температура від 50 років. Дунай замерз. На провінції зимно вагається між 73 і 28 степенями. Багато поїздів мусіло зупинитись у дорозі, бо колеса позамерзали. В Югославії скрізь морози. У Білгороді 11 ст. В околиці Тетово появились громади вовків. У Франції, у Вогезах 22 степені. Навіть у Парижі замерзала Сена і дві особи.

— **З буденної хроніки.** Хто читає уважно щоденну сензаційну хроніку львівської преси — може бути гордий, що живе у великім місті. Якби якийсь статистик завдав собі труду прирівняти скількість крадіжок, грабунків, ошуканств та злодійств цеї столиці з иншими, вдесятеро більшими, то дійшов би певно до сензаційних висновків. Зробім перегляд учорашнього дня: — 18-літній ученик торговельної школи Ст. Дачкевич троїться, тому, що його „нареченна" не хоче йти з ним на прохід. — На вул. Болоґний поліцай бореться з чотирома вломниками. — На вул. Бартоша Гловацкого арештують двох 18-літних спеціялістів від „вихоплювання" дамам на вулиці грошевих торбинок. — Злодії відвідали дискретно: крамницю з вуджениною Іхновского при вул. Зиморовича (300 зол. шкоди), хату купця Давидсона, на Замарстинові (6000 зол.), хату Цалиґа на Жовківській (700 зол.), школу Собіського на Замарстинові (70 зол.). — Крім цього арештовано Мих. Зайонца, селянина з Качанівки Скалатщина) за те, що під прибраним прізвищем дідича брав у ріжних крамницях „на борг" товар; за ріжні авантюри та крадіжі Франца Бурка, Семка Івашка, Якова Аусшусмана, Мойсея Сехмана, Катерину Залізняк, Катер. і Андрія Омеляна, Осипа Кутного та Людвика Фльоріяна. Додайте до цього велику бійку студентів техніки з кельнерами в кавярні „Сіті", три пожежі і кілька нічних ревізій, а не будете мати права жалуватись, що життя „нашого" міста минає без вражінь..

— **Ще про протиавських діячів.** До допису в ч. 260. нашого часопису з Ярослава („Чому у нас нічого не робиться?") пишуть нам з тих сторін, що на залізничих стаціях, навіть подальше від Ярослава, розвішений великий крикливий афіш, де ярославський комітет уже від літа ц. р. закликає всіх і вся до складок на „Dom polskiego żołnierza". Між членами того великого, зі всіх кол патріотичної Польщі зложеного Комітету зараз на другому місці фіґурує: **кс. Cypryan Chotyniecki.** Так, так, є люде від розбудкування народнього духа. І є людоньки від гашення того духа. Спритні грачі знали, кого висунути на чоло усіх українських установ у Ярославі.

Нові польські памятники у Львові. До численних польських памятників (Міцкевича, Собіского, Яблоновского, Уейского, Голуховского, Смольки, св. Яна з Дуклі, Кілінського, Гловацкого й ин.) і безчисленних памяткових таблиць у Львові прибувають мало не що тижня нові. Так на днях відслонено памятник „Orląt" у городі політехніки і кілька пропамятних таблиць на тих школах і ин. державних будинках, де були „odcinki" польських військових відділів у часі між 1. XI. до 21. XI. 1918 р. Відкрито також таблицю в домі глухонімих у честь вихованців того дому, що брали участь в боях з Українцями. А тепер львівська Польонія збирає інтензивно фонди на будову памятника Словацкому (досі зібрано 23.798 зол.) і Косцюшці. Так дбають Поляки про те, щоб „польський характер" Львова бив кожного у вічі!

— **Радіофонічний університет.** У Злучених Державах основується радіофонічний університет. Професори цього університету викладатимуть не перед авдиторією, а перед мікрофоном, що розноситиме живе слово мужів науки по цілому краю, обслуговуючи таким робом тисячні маси слухачів. Програма викладів матиме повний курс і то всіх виділів звичайного університету. Акційна Товар., що буде фінансувати цей оригінальний університет, уже основано. — В Англії будуть заложені мікрофони в славнім університеті міста Оксфорду. Виклади виходитимуть зі стації де-ентрі, яка рознесе думки оксфордських професорів далеко поза межі британських островів.

— **Скарби на дні моря.** Німецькі часописи передають вістку, від якої вмруть зі заздрости всі, що терплять нині на недостачу золота, а саме: що російські нурці добули з дна моря англійський корабель „Чорний Принц", який потопте підчас кримської війни а в якому було збережене у залізних сховищах золото, вартости вісім міліонів долярів.

Відгуки дня.

Де згода в семействі..

Пише до мене якийсь поклонник Дяни:

„Щось цього року Ви захоруґали на манію політики. Зима як грім, а в Ваших фейлєтонах ні згадки про лови, звірі та природу. Напишіть що, бо певно маєте якісь ловецькі переживання з цьогорічного сезону.."

Шановний Ловче! Щиро кажу, написав би на Вашу радість про лови, але не маю що.

Одинокі мої лови — це білого-лови, а одинока добича, це молодий кангур, спольований підступом у кушнірa Кіршка і то спольований — на рати.

Оступи, в яких я колись полював, пропали для мене. Там тепер полюють більші пани, а мене — „шарочка" ніхто й не просить. На становищах, де я колись стояв, сторчить тепер пан староста, пан комендант поліції, пан „поборца", чи другий фізик. Для звірів ця зміна байдужа. Вони так же само виходять під з тієї опресії, як і за моїх часів. Може тільки більше страху мають, бо пани люблять багато гримати.

Бачите з цього, Ш. Ловче, що нема в мене можливости написати що небудь про ловецькі переживання, бо я їх не мав.

Але, щоби хоч частинно задоволити ловецьких настроєних читачів, напишу про лови, на яких я... не був.

Тільки слухи до мене дійшли..

„Народний Дім" має крім правительственного комісара гарні ліси, повні звірини та... зрубів. З огляду на те, що добро „Народнього Дому" є добром українського народу, в його лісах полюють старости, поборці, фізики і команданти поліції.

І цього року не відступлено від традиції..

Приїхали пани, построшили звірів і засіли за стіл бідного посесора. При столі поли йдуть далеко справніше, хоч без рушниці і без страху.

Як відомо, трунок бє в голову і розвязує язик, а ще до того як трунок дають за дармо!

Почалися промови.

Говорив староста на тему: „Wychal Tuś z pod koni..." і про те, які Українці добрі на нагинку. Ведетав було священик по українськи, один отаман армії У. Н. Р. — як казав своєю рідною мовою... по російськи, а закінчив представник „Народнього Дому" по польськи, закінчивши як звичай з кущів Ставропігії.

Він один влучно підхопив ціль і значіння таких ловів як отсі.

„Досить вже сварки і колотнечі! — розказував.— Тепер настав час мирного співжиття між усіми народами, які заселюють Малопольщу. Полювання є саме тим помостом через рів, викопаний непотрібно в минулих роках. Отже: Кохаймо ся!"

Скінчивши орацію, промовець гикнув, а за ним більша частина учасників.

Коли бідний посесор не мав уже що поставити на стіл, лови розїхались майже обувені.

Остався ще тільки представник народньої інституції. Вдоволений зі себе положився спати, наказавши посесорові передтим:

— Um um sechs Uhr koni do kolei!

Кажуть, що снився йому польсько-українсько-русско-жидівський союз з тверзим знаком на кінці, а з ним як восзодою на початку.

Галактіон Чінка

— **Вежа-університет.** Столиця американського сталевого промислу Пітсбурґ має університет, якому за тісно в його мурах. На перебудову нема грошей, а територія надто мала, щоби добудувати нові відділи. Тому управа, з економічних причин, а також артистичних рішила вибудувати вежу на 200 метрів. Сама вежа займатиме чотирокутну шаставу 27 метрів довжини одного боку. У її наукових салях зможе поміститись 12.000 студентів. Її будова коштуватиме 10 міл. долярів і оплатить кредиї півтора міліона. У вежі буде 12 ліфтів, які річно коштуватимуть 15.000 долярів, за те скількиж заощадять на площі, якби замісць такої вежі будувати чотироповерхові будівлі.

— **Братерство народ в через кухню.** Шурин японського мікада, майор Фукуда, працював 15 місяців інкоґніто як кухарський практикант в нюйорськім готелю „Асторія". Щойно скінчивши свої студії, виявив своє дійсне становище. Кухарська наука була йому тому потрібна, що він працює в управі, яка контролює японські залізничі готелі і приймає кухарів. Відїзджаючи, він висловив глибокий афоризм, що добра кухня є найкращим засобом погодити всі народи, бо шлях до серця веде через шлунок!

— **Царівна кіна.** Відома американська фільмова артистка Ґльорія Свансон видає на свої убрання виключно призначені до кінових пес 875.000 фр. річно, а Норма Тальмеджі тільки 200.000 фр. Инші артистки видають менше для кіна, а за те більше для приватної прикраси.

— **Збентежений дипльомат.** „Берлінер Таґеблят" передає таку цікаву новинку з Атен: „Великі симфонічні концерти в Атенах можуть рівнятись з найкращими німецькими. Недавно грав незвичайно гарно, Годовскі, кеґвертий фортепяновий концерт Бетовена. Публика була захоплена. Закидала його кошиками квітів, мов приладовану. Присутним був також польський посол. Йому складали побажання з приводу успіхів польського артиста. На павзі посол хоче від імені рідного краю скласти деяку подяку артистові. Але льокай на салі не хоче його впустити до кімнати артиста. Вхід суворо заборонений. „Я — дипльоматичний представник Польщі".—„Дуже жаль, але вхід заборонений". — „Нечуване!" Немов бурхливу хмару почувається у повітрі небезпеку грецько-польської війни. Щоби оминути такої війни телефонують до голови концертового товариства. Відповідь: —польський представник може ввійти до кімнати артиста. Оминули війни. Посол входить і паде на Годовского з похвалами та поздоровами. Годовского обличчя щораз більше видовжується. Врешті якоюсь світовою мовою заявляє: „Вибачте, я не вмію по польському. Я вродився у Вильні, коли нова ще була російською, а зрештою від 10 років я американський піддавий". Про це могли знати і в польськім посольстві. Тепер може вибухне польсько-американська війна за те, що „Ами" висктували Годовского".

— **Процес проти циганів.** На Мадярщині, в Печ, почався величезний процес проти 12? циганів з надзвичайно голив... обвинувачених у численних злодійствах від 1918 до 1925 р. Сам акт обвинувачення складали шість місяців. Мають переслухати 300 свідків. Місцева судова саля не може помістити стільки людей і тому процес перенесуть до салі міської управи.

— **Волосся і промисл.** Мода на стриження жіночого волосся в Европі та Америці спричинила величезну кризу „волосяного промислу" в Китаю. „Індокитайський Монітор" (видаваний французькою мовою) падькає, що місто Шантунґ, осередок згаданого промислу, переживає важку кризу внаслідок примхи білого жіноцтва. Відомо, що одним з наслідків китайської революції в 1911 р. був упадок коси, яка гинула від фризієрських ножичками. Обстрижене волосся було прецінним матеріялом для сіток до жіночого волосся, що недавно було в такій моді. Нині гарний пол погорджує волоссям та його сітками і Шантунґ мусить терпіти.

— **Загальний собор православної церкви.** Руссpre: комунікує з Константинополя таке: Грецька преса інформує, що югославянський уряд звернувся до всіх православних церков і англіканської церкви з пропозицією скликання екуменічного православного собору. Той собор відбудеться правдоподібно в Єрусалимі під проводом православного єрусалимського патріярха. На ньому має відбутися злука англіканської церкви зі східньою церквою. Архиєпископ Доупфей, що заступав кентерберійського архієпископа в Льондоні, дістав згоду англіканської церкви на зложений у Білгороді та Єрусалимі проєкт програми собору.

— „**Свобода**" ч. 50 містить: Щораз гірше. — Громадські ради. — У велику річницю. — Де корінь лиха? — Як повстав Союз Радянських Соціялістичних Республик? — Слова правди. — Показна ощадність. — Як підготовлялась „револючія" на Покутті. — Процес Штайґера. — Як і за що карають? — Кінець кишинівського процесу. — Серед голоду та холоду. — Новий рух. — Що чувати у світі? — В обороні національної нощі. — Новинки. — Всячина. — Важне для кооператив. — Дописи з краю.

Біржа.

Львів, 9. грудня 1925.

Гроші.

Америк. дол. 9·10 — 9·15, канад. дол. 8·80 — 8·90, чеські кор. 0·21·50 — 0·22·00, леї 0·4·25 — 0·04·50, франки фр. 0·28·50 — 0·29·00, фр. швайц. 1·30—1·35, англ. фунти 40·00 — 41·00.

Золото. 20 кор. 35·50 — 35·80, 20 франк 34·0 — 33·80; 20 марк. 38·00—38·50; 10 руб. 45·00—46·00.

Срібло. Австр. кор. 0·72·00—0·75·00, 5 ковор. 3·70—3·80, фльорени 1·85—1·90, рубл. 2·90 — 3·00, рубель дрібним сріблом 1·55 —1·65.

Збіжжя.

Пшениця красна з 1925 р. 29·00 — 31·00 жито галицьке з 1925 р. 20·50—21·50, ячмінь галицький бров. —·— до —·— овес гал. 21·00—22·00.

Сатисфакцією для любителів музики і танку є англійський апарат з маркою „ГОЛОС СВОГО ПАНА" найновійшої конструкції (системи радіо з півказакою мікрофоновою). Славу свою вдобули наші апарати пощанням шлої земської кулі, як рівнож своїм власним репертуаром найбільших артистів світа, як: Падеревскі, Карузо, Шаляпін і инші. Рівнож великий вибір танкових знять, також українських та Менцінського.

THE GRAMOPHONE Co, Limited, LONDON.
Генеральний репрезентант на Польщу:
ЙОСИФ ВЕКСЛЕР
Краків, Фльоріянська 25. Львів, Сикстуська 2. 779 6—8

НАДІСЛАНЕ.

КОНКУРС.

Прив. жіноча семинар в Стрию пошукує учительки до науки гуканки. Першенство мають кваліфіковані або які відбули гімнастичний курс. Подання вносити негайно з долученням відпису свідоцтв і условій.
922 2—3 УПРАВА.

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

Кооперація.

Обезціненння гроша і вальоризація боргів.

(З приводу комунікату Краєвого Союзу Ревізійного).

В дні 2. п. м. видав наш Краєвий Союз Ревізійний комунікат з приводу обезціненння краєвої валюти, що грозить поважними втратами нашому економічному життю, особливо нашій молодій с п о ж и в ч і й к о о п е р а ц і ї, котра — не зважаючи на перестороги — продає товари на борг.

Та щоби ці кооперативи не понесли втрат, Краєвий Союз Ревізійний видав такі зарядження:

1) Боргування товарів в кооперативах зараз цілковито припинити;

2) Дотеперішні товарові борги стягнути в найкоротшому часі, а при стяганні боргів видані на борг товари числити по ціні, по якій продаються ті товари в дні сплати довгу;

3) Узискану з товарів готівку відсилати зараз до приналежного Повітового Союза, який буде старатися одержану готівку корисно льокувати;

4) В ціли усунення боргів завести в кооперативах виміну торговлю, значить: сирівці і сільсько-господарські продукти вимінювати за товар.

Видаючи отці зарядження, Краєвий Союз Ревізійний мав на меті при подиим комунікатом іще раз звернути увагу управ споживчих кооператив, як також українського громадянства, що в сучасних економічних відносинах г о д і п р и д е р ж у в а т и с я д а в н о ї п р и в ч к и б о р г у в а н н я, а треба привикати до вказаної господарности.

Але Краєвий Союз Ревізійний у своїх зарядженнях пішов далі і приказав споживчим кооперативам дотеперішні товарові борги стягнути в найкоротшому часі. Чи такий приказ дасться негайно виконати з огляду на сучасну грошеву скруту, можна сумніватися. У всякому разі треба розпочати те прочищування боргів і взятися до стягання залеглих квот від товарових довжників. При цім має переводитися в а л ь о р и з а ц і я в і д н о с н и х д о в ж н и х к в о т, бо товари, продані на борг, числяться не в квоті первісного обтеження, значить в дни їх продажі, але супроти обезцінювання польського золотого — по ціні, по якій продаються ті товари в дні сплати довгу, отже по ціні вищій, щоби к у п е ц ь о д е р ж а в п о т р і б н у к в о т у н а з а к у п н о н о в о г о т о в а р у.

Цим чином виявляється економічне правило, що чим більше гріш паде у вартости, тим більше товар дорожіє, — хоча отсе не є одинока причина дороження і дорожнечі.

Ось так виглядає самочинна вальоризація в купецькім обороті. А послідовно має кооператива: узискану з товарів готівку відсилати на сплату своїх кредитів та на закупно нового товару для себе, щоби гріш ішов далі в оборот, бож споживча кооператива не може остатися без товару. Тому менше ясною видається третя постанова, уміщена в згаданім комунікаті Краєвого Союза Ревізійного, що узискану з торгів готівку має кооператива відсилати зараз до приналежного Повітового Союза, який б у д е с т а р а т и с я о д е р ж а н у г о т і в к у к о р и с н о л ь о к у в а т и...

Вкінці комунікат Краєвого Союза Ревізійного числиться з цим, що по селах дається відчувати велика недостача гроша і тому припоручує в ціли усунення боргів: з а в е с т и в к о о п е р а т и в а х в и м і н н у т о р г о в л ю, яка безперечно ускладнює діловодство кооперативи, але всеж таки приєднує ери собі консумента без боргу, та улекшує співділання громадян з кооперативою.

Такими способами приступаємо до усування боргів в наших кооперативах, одної з важних причин — перепон в розвою споживчих кооператив, — що причиниться до збереження кооператив перед евентуальними втратами.

Инше діло є в кредитових кооперативах. Ці кооперативи мусять обезпечувати уділені своїм членам кредити вперід, а не опісля, — значить вже при уділюванні цих кредитів: т в е р д о ю (д о л я р о в о ю) в а л ю т о ю, так щоби майно кредитової кооперативи було обезпечене перед обезвартненням. Та цей спосіб охорони є вже введений у всіх наших кредитових кооперативах. А це має своє значіння також для в к л а д н и к і в о щ а д н о с т и, що віддають часово свій гріш до обороту кооперативного і мають о б е з п е к у п е р е д о б е з ц і н е н н я м с в о г о г р о ш а. **К. Л.**

Студентське життя.

„Студентська Громада" у Львові.

Дня 29. листопада п. р. відбулися загальні збори Т-ва „Студентська Громада", що гуртує в собі студентів-Українців державного університету у Львові. Попередні заг. збори, оголошені на 8. листопада п. р., відложено через непорозуміння, яке зайшло було між деякими групами студенства. На останних заг. зборах виявилося, що давні непорозуміння усунено так, що можна заявити, що після знесення бойкоту консолідація студенства, на яку так ждало громадянство, наступила вповні. Затерто конфлікти, що абсорбували багато часу й сил та усунено причини внутрішніх ворожнеч і спорів між двома згаданими групами. Тепер зможе студенство виступити всіми силами в обороні своїх студентських справ, як також зможе стануги обєднаними силами до громадянської праці.

З Т-ва „Каменярі" в Пшібрамі.

В листопадовім речинці 1925 р. зложили II. державний іспит та осягнули дипльоми гірничих інжинірів у Гірничій Академії в Пшібрамі в Чехословаччині отсі Українці: Дякон Прокіп з Рудник, пов. Коломия; Носковський Євген з Сєрік, пов. Бучач; Романовський Андрій з Угнова, пов. Рава руська; Тимчишин Іван з Кропивник, пов. Рудки; Тишовницький Михайло з Синевідська Вижнього, пов. Сколе.

ОПОВІСТКИ.

Український хор Д. Котка.
У пятницю 11.XII. м. Краків.
У понеділок 14.XII. м. Краків.
765 27—?

З Львівського Бояна. Пригадується ВП. Членам, що проби мішаного хору відбуваються покищо кождого понеділка і четверга о год. 7. вечора. ВИДІЛ. 1-1

Замість повідомлень про своє вінчання, яке відбулося в Гордині дня 22.XI. п. р. зложили на „Рідну Школу" ВП. Дарія з Гринькевських і д-р Василь Весоловський 15 зол. За жертву складає щиру подяку Головна Управа УПТ. 926 1—1

На „Рідну Школу" зложив Хв. Учительський Збір Українського Жіночого Семинара в Перемишлі 100 зол. з нагоди прощання ВП. Шпановської. За щедру жертву складає щире українське „Спаси-Біг" Головна Управа УПТ. 926 1-1

Дрібні оголошення.

УЧЕНИКА з вищих кляс прийме урядничa родина. Львів, вул. Вірменська 12. II. пов. ч. дв. 11. 914 2—2

ЖІНОЧЕ футро „скунка" і мужеське футро оказійно на продаж. Кушнірня Карпяка, Львів, вул. Куркова 11 а. 891 5—5

КАЛЕНДАРИК „РУСАЛКА" на 1926 рік, гарно печатаний в 2-х красках вже продається. (Ціна 6 центів). Замовляти: А. Окпиш, Львів, Кадецька 4. 897 3-15

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ЛІКАР
Д-Р Б. АНДЕРМАН
в Чорткові

вже повернув по кількалітній практиці на положничій і дитячій клініці у Відни і ординує у дитячих, жіночих недугах і акушерії в домі п. Марголіса вули ресторану Бахаха.
911 3—3

АДВОКАТ
Д-Р І. ХИЧІЙ
переніс канцелярію з Бережан
до Гусятина
920 2—3
де веде її в Ринку в домі Вінтера.

Замовляйте! Замовляйте!

Всі календарі на 1926 р.

Календар	„Просвіти"	5·50
„	„Червоної Калини"	3·50
„	„Світу"	3·00
„	„Зазя"	2·50
„	„Приятель Господаря"	3·00
„	„Господарський"	3·00
„	„Гомб та"	3·00
„	„Громада"	3·00
„	„Місіонаря"	1·50
„	„Веселий"	1·50
„	„Пластовий"	1·05
„	„Інформатор"	1·50
„	кишеньковий	0·80, 0·50, 0·30

дістанете тільки у
Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок 10.
849 3—3

„ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ"
поручає на свята
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
в Стрию.

Цвіти тревалі з полотна. — Китиці на свічки менші 6 зол. пара, середні гарні 8 зол. пара і великі 10 зол. пара. — Китиці стоячі на пристіл, менші 30 зол. пара, середні 40 зол. пара і великі 60 зол. пара. — Гірлянди на образи 6 зол. метер, широкі 8 зол. і найширші 10 зол. метер, також на сплату.
925 1—1

Артистичний переплет Євангелій та всякого рода переплетні роботи виконує солідно: Микола Кривецький, артист переплетник, заприс. судовий знавець.
887 Львів, Панарська 12. 4—10

МАШИНИ ДО ШИТТЯ
найновіщих систем, яких складові части, приладдя до кравецького ремесла і до ручних робіт поручає
682 8—10
АЛ. МАЛІМОР
Склад машин до шиття
Львів, вул. Валова 11.
Приймається машини до направи

Українські Вишивки

20 випусків з многими взорами до вишивання на гарнім папері, в твердій оправі з виньєткою П. Ковжуна, розсилати буде з днем 1. січня

**Українська
КНИГАРНЯ Й АНТИКВАРНЯ**
Львів, вул. Рутовського 22.
Ціна буде найменше 25 зол.

Хто пришле 10 зол. до 15-го грудня, той одержить без огляду на спадок валюти лиш за доплатою 10 зол. цілий комплет.
883 3—4

Ширіть наш часопис!

Необезпечені ще в „Дністрі"

мають обовязок, усі свої будинки обезпечити на 1/3 часть повної вартости в Товаристві „Дністер" і від цего заплатити премію в „Дністрі". — Точні інформації у тій справі подають аґенції і Дирекція „Дністра".
848 в) 1—5

Новість! Прегарний дарунок на св. Миколая!

Оповідання з життя звірят.

912 **Богато ілюстровані переклади Н. Малицької. — Ціна 0·80 зол.** 2—2
Головний склад в Книгарні У. П. Т. Львів Руська 3

XL. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів „НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ"

Краєвого Союзу Споживчого, кооперативи з відповідальністю уділами у Львові, відбудуться в суботу дня 26. XII. 1925 в год. 10-ій передполуднем у Львові в салі товариства „Сокіл" при вул. Руській ч. 20 (дім „Дністра" партер на право) з ось яким денним порядком:

1) Відкриття Загальних Зборів (§ 93 стат.).

2) Верифікація протоколу XXXIX. Звич. Загальних Зборів уповажнених з дня 12. XII. 1924 § 94 стат.).

3) Звідомлення з діяльности, біланс за діловий рік 1924|25 і програма праці та вальоризаційний біланс на 30. VI. 1925 і розділ чистого зиску § 95 уст. 1 і 5 стат.).

4) Звідомлення Головного Контрольного Комітету (§ 110 стат.) і його внесення дотично абсолюторії Надзірній Раді і дирекції за діл. рік. 1924|25.

5) Доповнюючий вибір 4 членів Надзірної Ради на час від 1925|26 до 1927/28 і 4 заступників членів Надзірної Ради на адм. рік 1925|26 § 65 і 96 стат.) і доповнюючий вибір одного члена Ради з групи кооператив на два роки.

6) Вибір 3 членів Головного Контрольного Комітету і 2 їх заступників на адм. рік 1925/26 (§ 96 і 109 стат.).

7) Вибір уповажнених на час 1925/26 — 1927/28 (§ 100 стат. і виб. ординації з дня 9. V. 1923).

8) Означення найвищої суми зобовязань, які „Народна Торговля" може затягнути (§ 96 уст. 11 стат.) і означення найвищої межі кредиту, який може „Народня Торговля" уділити одному членові (§ 96 уст. 12 стат.).

9) Означення висоти презенційної марки для членів Надзірної Ради і означення винагороди для членів Головного Контрольного Комітету (§ 95 уст. 2 стат.).

10) Виключення членів (§ 92 уст. 2 стат.) і запити § 94 уст. 4 стат.)

Річні звідомлення, рахунки і біланс за діл. р. 1924/25 та вальориз. біланс на 30. VI. 1925 виложені до перегляду Вп. Членів в домівці „Народної Торговлі" у Львові, Ринок 36 I. поверх в урядових годинах центрального бюра (год. 8 до пів до 3-ої) від слідуючого дня після отсього оповіщення аж до останнього дня перед Загальними Зборами (§ 89 і 14 стат.).

Загальні Збори членів „Народної Торговлі" осягають правосильний комплет, як що в них бере участь така кількість членів, яка заступає 1/20 часть суми уділів або 1/10 часть загального числа членів „Народної Торговлі".

Коли мимо отсеї п р и г а д к и не явиться до одної години після часу назначеного на Загальні Збори вище названа кількість членів, що творять правильний статутовий комплет, кожде число присутних членів становитиме згідно з уст. 5 § 91 стат. правосильний комплет Загальних Зборів.

Увага: У Загальних Зборах мають право участи всі члени „Народної Торговлі", а правні. Фізичні особи беруть участь в Загальних Зборах т і л ь к и о с о б и с т о, а правні особи через своїх повновласників. Письменну повновласть правної особи обовязаний наділений повновластю зложити до рук дирекції Народної Торговлі. Повновласник не може заступати більше як одну правну особу (§ 87).

За Надзірну Раду „Народної Торговлі", Краєвого Союзу Споживчого у Львові:
Д-р Степан Федак вр. президент. 924 2-3 *Юліян Шепарович* вр. секретар.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло" Львів, Ринок ч. 10.